

Wojciech J. Cynarski

Od Redaktora : echa pierwszego tomu i aktualne modyfikacje naszego pisma

Idō - Ruch dla Kultury : rocznik naukowy : [filozofia, nauka, tradycje wschodu, kultura, zdrowie, edukacja] 2, 7-8

2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Od Redaktora

Echa pierwszego tomu i aktualne modyfikacje naszego pisma

Pojawienie się na rynku wydawniczym naszego pisma wzbudziło zainteresowanie zwłaszcza środowiska reprezentującego humanistycznie zorientowaną część nauk o kulturze fizycznej i – co także łatwo było przewidzieć – badaczy zainteresowanych sztukami i sportami walki oraz tradycjami kulturowymi Wschodu. Życzliwe oceny pojawiły się ze strony wielu osób z kraju i zagranicy. W *Deutscher Dan-Traeger und Budo-Lehrer e.V.* (DDBV), shihan docent Lothar Sieber (10 dan) napisał, że podoba mu się „ta moja książka”. Pojawiły się właśnie uwagi krytyczne, dotyczące liczby autorów tekstów i np. zbyt drobnej czcionki. Wielkość czcionki niniejszego tomu powinna umożliwić łatwiejsze i przyjemniejsze zapoznanie się z treścią naszego pisma. Co do liczby osób zainteresowanych rozwijaniem nowej, integralnej lub holistycznej antropologii i chętnych do podejmowania analiz na gruncie humanistycznej teorii sztuk walki – stwierdzić trzeba, że niestety nie ma jeszcze tego komfortu, aby można było wybierać spośród wielu przesłanych do Redakcji dobrych tekstów. Siłą rzeczy, aby teoria dalekowschodnich sztuk walki mogła zaistnieć, trzeba ułożyć „puzzelki” tworzące sieciową konstrukcję teoretyczną – wielopoziomą, multi- i interdyscyplinarną. Niestety, większość tychże „puzzli” stworzyć trzeba samemu.

Programowo wylamujemy pewne skostniałe schematy, stare paradygmaty i stereotypy działalności naukowej. Właśnie w pierwszym tomie, którego *Indeks osobowy* wykonała Magdalena Pirga (członkini Zarządu SIP), zamieszczone zostały opracowania dotyczące filozoficznych i antropologicznych podstaw budowanej teorii. W niniejszym tomie znajdujemy typologie i charakterystyki różnych metod sztuk walki i dyscyplin pochodnych; ukazane przez prof. Andrzeja Szyszko-Bohusza etyczne podłoże dróg *budō* – od oryginalnego manifestu etycznego po szkiecowe ukazanie poglądów tego znakomitego pedagoga i filozofa – przy okazji prezentacji jego sylwetki; tekst poświęcony bibliografistycie interesującej nas dziedziny oraz kontynuację stałych działów tematycznych. Znajdujemy bardzo interesujące artykuły profesorów Jerzego Kosiewicza, Kazimierza Obodyńskiego i Helmuta Kogela, oraz tekst przysłany przez wspomnianego wyżej Lothara Siebera. Prof. Kosiewicz podejmuje i wyjaśnia istotne zagadnienia teoretyczne filozofii, uwzględniając szeroki kontekst historyczny i kulturowy – m. in. związki nauki i religii. Pojawiły się też teksty, będące efektem badań empirycznych, co zbliżyło ma profil pisma do ideału naukowego złotego środka – tym bardziej że jest to drugi tom serii nawiązującej do uczelni Arystotelesa.

Niektóre inter- i multidyscyplinarne ujęcia problemów wymagały niezależnego skierowania wybranych artykułów do dwóch niezależnych recenzentów, reprezentujących różne specjalności naukowe. Z kolei niektóre teksty, pomimo uzyskania pozytywnych recenzji, ukażą się dopiero w któryms z następnych tomów naszego Rocznika – prosimy o cierpliwość.

Naszej Redakcji udało się pozyskać, oprócz przedstawicieli nauki i jej zinstytucjonalizowanych form, także zaawansowanych praktyków, którzy wyrazili chęć współpracy. Można powiedzieć, że powstało w ten sposób nieformalne **Kolegium Ekspertów** dalekowschodnich sztuk walki. To międzynarodowe Kolegium Ekspertów – przyjaciół i współpracowników naszego Rocznika – tworzą m. in.:

1. Lothar Sieber (D) – 10 dan *karate* (sōke), 10 dan *jūjutsu* (shihan), 10 dan *idō*, 8 st. mistrzowski w *kick-boxingu*, 8 dan *jūdō*, ...
2. Prof. Shizuya Sato (J) – 9 dan *jūjutsu* (hanshi), 8 dan *jūdō* (hanshi), ...
3. Gorō Hatakeyama (J) – 9 dan *kobudō* (hanshi), ...
4. Dr Heribert Czerwenka-Wenkstetten (A) – 9 dan *jūjutsu* (shihan), 5 dan *aikidō*, 2 dan *jūdō*
5. Dr Roland J. Maroteaux (F) – 8 dan *aikijutsu* (hanshi), 5 dan *iaidō*, 5 dan *jōdō*, ...

6. Hans-Dieter Rauscher (D) – 8 dan *karate* (kyōshi), 8 antas *combat arnis*, 6 dan *kobudō* (renshi), 5 dan *iaidō* (renshi), 3 dan *jūdō*
7. Dr Hidetoshi Iwasa (J) – 6 dan *iaidō* (kyōshi), 6 dan *kendō* (kyōshi)
9. Jan Słopecki (PL) – 8 dan *jūjutsu*, 2 dan *jūdō*
9. Edmund Kern (D) – 6 dan *aikidō* (kyōshi), 2 dan *jūdō*, 2 dan *iaidō*, 1 dan *kyūdō*
10. Prof. Stanisław Sterkowicz (PL) – 6 dan *jūjutsu*, 3 dan *hapkido*, 1 dan *jūdō*, ...
11. Prof. Ewaryst Jaskólski (PL) – 5 dan *jūdō*
12. Dr Elisabeth Noisser (A) – 5 dan *iaidō* (renshi), 3 dan *jūjutsu*, 1 dan *karate*
13. Janusz Szymankiewicz (PL) – *ving tsun kung fu* (sifu), ...
14. Dr Brett Mayfield (USA) – 6 dan *karate*, 4 dan *iaidō*, 4 dan *jūjutsu*, 3 dan *kobudō*, ...
15. Dr Wojciech J. Cynarski (PL) – 5 dan *jūjutsu*, 5 dan *idō*, 4 dan *karate*, 3 dan *kobudō*, ...
16. Dr Zbigniew Bujak (PL) – 5 dan *taekwondo* (ITF)
17. Dietmar Schmidt (GR) – 5 dan *karate*, 5 dan *idō*, 1 dan *jūjutsu*, ...
18. Dr Tadeusz Ambroży (PL) – 6 dan *jūjutsu*, 2 dan *jūdō*, ...
19. Prof. Matthias von Saldern (D) – 4 dan *karate*
20. Josef Bachmeier (D) – 4 dan *karate*, 2 dan *jūjutsu*, 1 dan *aikidō*, 2 st. w *kick-boxingu*, ...
21. Prof. Helmut Kogel (D) – 3 dan *karate*, 3 dan *kobudō*, 1 antas *combat arnis* ...
22. Frank Uebrück (D) – 4 dan *jūjutsu*, 2 st. w *kickboxingu*, 1 dan *karate*.

Mamy oto przedstawicieli całego *spectrum* japońskiego budō, a także odmian koreańskich, chińskich i filipińskich. Wskazane Kolegium uzupełniają znakomici eksperci indyjskiej jogi: prof. Andrzej Szyszko-Bohusz, prof. Jan Oździński i dr Leszek Kulmatycki. Indywidualne doświadczenie praktyków – ekspertów dalekowschodnich sztuk walki (różnych odmian) staramy się łączyć z nowymi teoriami różnych dziedzin nauki, z wypowiedziami wybitnych uczonych – specjalistów reprezentujących różne dziedziny wiedzy. Taki właśnie interdyscyplinarny dyskurs i postawa metodologicznej otwartości stanowi – w opinii zespołu redakcyjnego – o możliwości właściwej i całościowej interpretacji fenomenu sztuk walki, w ramach odpowiedniej, humanistycznie zorientowanej i systemowej teorii.

Wierzę, że zmierzamy we właściwym kierunku. Zaprosiłem do współpracy wiele autorytetów – ludzi nauki i badaczy fenomenu *Martial Arts* – z kraju i zagranicy. Jeżeli nie braknie nam takich cech, jak: wytrwałość, konsekwencja i „gambaru” (*jap.* robić do końca, nie przestawać), nasze pismo ma szansę stać się międzynarodowym forum naukowym. Wprowadziliśmy w tym celu zasadę angielskich streszczeń, a także polskich streszczeń do angielskojęzycznych artykułów (patrz: *Regulamin ogłaszania prac*).

Obecne w nazwie naszego rocznika pojęcie „*idō*” okazuje się jeszcze bardziej wieloznaczne, niż wynikałoby to z lektury pierwszej części słownika terminologii specjalistycznej, zamieszczonego w pierwszym tomie. Otóż w napisanej przez prof. Wojciecha Lipińskiego *Encyklopedii sportów świata* (patrz: *Recenzje wydawnictw*) znajdujemy na s. 192 hasło: ‘*ido*’ – „afrykańska gra uprawiana w rejonie Yaruba w Nigerii (...)” Czyżby, sądząc po nazwie gry i miejscowości, miały tu miejsce wpływy kulturowe Kraju Wschodzącego Słońca? Problem określenia tradycji kulturowej nie występuje natomiast w słynnej kreskówce „*Dragon Ball*” autorstwa japońskiego karateki Akiry Toriyamy. Pojawia się tutaj technika teleportowania pod nazwą „*shunkan idō*”¹ (!)

Kończąc, chciałbym serdecznie podziękować w szczególności autorom tekstów, szanownym recenzentom i autorce indeksu za społeczną pracę, dzięki której mógł ukazać się ten drugi tomik Biblioteki Lykeion. Wydanie to sfinansowane zostało ze środków SIP, PTNKF w Rzeszowie i z pomocą Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego, za którą w imieniu Redakcji bardzo dziękuję.

Wojciech J. Cynarski

(tom zamknięto 30 marca 2002)

¹ Kuma-chan, *Dragon Ball Club*, „Kawaii”, 2001, nr 5, s. 17.